

На Новий рік - Джерело

Написав Юлія Тонего

Субота, 19 грудня 2015, 12:31

Проминув знову рік. Стала стежка земна ще коротшою,
І до вічності ми уже ближче усі підійшли.

Чи Господні слова, які стали колись найдорожчими,
У мандрівці оцій ми у чистих серцях зберегли?

Чи є віра у нас, чи її ми, бувало, не втратили,
Ідучи крізь нележке й не завжди привітне життя?
Чи змогли залишитись ми нею такими ж багатими,
Як тоді, коли вперше сказали слова каяття?

А молитви вогонь чи горить на жертівнику нашому?
Чи сягає небес, чи лиш тліє вуглинками слів?
А молитви вогонь помагає піднятись упавшому,
Пломеніє за тих, хто пізнати Христа не зумів?

Проминув іще рік, і не завжди ішли ми висотами,
І не завжди пісні по дорозі були на вустах.
Але серед скорбот чи навчилися бути ми вдячними
Й пам'ятати, що все життя наше в Господніх руках?

Чи побільшало в нас теплоти у словах один одному?
Чи цінуємо тих, хто в житті поряд з нами іде?
Чи залишили ми промінь світла у серці холодному,
Що його до Христа крізь невір'я колись приведе?

Чи робили добра трохи більше, як в році минулому?
Трохи більше сказали комусь про Господню любов?
Чи, бува, на шляху, утомившись іти, не заснули ми?
А чи, може, хто з нас, розлюбивши Христа, охолов?

Проминув знову рік. А ще скільки таких - ми не знаємо,
Тільки зустріч з Христом усе ближче і ближче до нас.
Тож втішаймося цим, коли надто в житті знемагаємо,
І пильнуймо за тим, щоби наш каганець не погас.

Бо дорога у вись не буває безпечною й легкою.
І таку нам Господь до Осель Своїх не обіцяв.
Тому далі іти усе вужчою й вужчою стежкою
І тримати міцніш усе те, що нам Бог дарував.

Нехай Духом Святим Він зміцнить у цей час із нас кожного.
Поправляймо життя, щоб до неба могли ми дійти
І зустрітись з Христом, і прийти не з руками порожніми,
А найкращі плоди, чисте серце й хвалу принести.

19.12.2015